

بخش خصوصی؛ معلم فردای اقتصاد ایران

* سیده فاطمه مقیمی

چگونه می‌توان با وجود خورشید، مانع تابیدن نور شد؟ در شرایطی که اهرم‌های خارجی سعی بر حذف و کم رنگ کردن حضور ایران در عرصه جهانی را دارند، تلاش‌های بی‌دریغ بخش خصوصی، ریزی‌ها، صرف هزینه جهت حضور در کشورهای مختلف، اطلاع رسانی، رایحه سخنرانی‌ها و مقالات در سمینارها و همایش‌ها و... همگی دست به دست هم می‌دهد تا صدای ما به گوش جهانیان برسد.

به‌رغم نواختن نوای تحریم علیه ایران، باز شاهد عقد قراردادهای بزرگ صنعتی، توافقنامه‌های اقتصادی فی‌مابین کشورهای مختلف با ایران هستیم.

استراتژی در پیش گرفته شده توسط اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران در جهت تعامل با

کشورهای جهان باعث شده که طی دو ماهه اخیر نشست‌ها و تماس‌های ساختاری با قریب ۴۰ کشور جهان انجام پذیرد و این خود نموداری از فعالیت‌های موجود و حضور فعال بخش خصوصی در شرایط سخت اقتصادی کنونی است.

نمی‌توان منکر شد که وضعیت سخت بخش خصوصی در این برهه از زمان گریبان ما را نگرفته و این در حالی است که اجرائی شدن اصل ۴۴ قانون اساسی را نیز دنبال می‌کنیم. متاسفانه بی‌اعتمادی بخش دولتی به مدیریت بخش خصوصی مزید بر علت است و گویا هنوز هم قصه تردید برانگیز واگذاری مسوولیت‌های اجرائی به بخش خصوصی وجود دارد.

پس از سال‌ها که صحبت از خصوصی سازی به میان آمده، الگوی صحیحی از نحوه واگذاری‌ها و خصوصی سازی تدوین نشده است. بخش خصوصی کارآفرینان و نوآفرینان جامعه‌اند؛ بخش خصوصی را افرادی تشکیل می‌دهند که با زحمت و مشقت فراوان سرمایه‌ای را اندوخته و این سرمایه را نیز در چرخه اقتصاد کشور بکار گرفته‌اند؛ بخش خصوصی جوانان دیروز، فعالان امروز، معلمان فردای جامعه اقتصادی‌اند. نگاه پر تشویش و گاه بی‌اعتماد بخش دولتی و دولتمردان به کارگزاران اقتصاد کشور کم لطفی محض است.

قطعاً باور داریم که توسعه پایدار را نمی‌توان به تنهایی بدست آورد مگر اینکه بخش خصوصی به استمداد آید.

اقتصاد دولتی که ۸۰ سال از عمر آن می‌گذرد و مالکیت و حاکمیت بر اقتصاد مملکت را داشته است، می‌تواند با تدوین برنامه‌های راهبردی

صحیح، توسعه کشور و روند خصوصی سازی را احیاء و اجرا نماید.

بخش خصوصی در آزمون‌های مختلف توان اجرائی خود را نشان داده است. بدیهی است که توان اجرائی در قبول مسوولیت‌های افزون‌تر را نیز خواهد داشت.

اجرای پروژه‌های عظیم عمرانی، اقتصادی در مقاطع مختلف، حتی در زمان بروز بحران‌های اقتصادی توسط بخش خصوصی انجام پذیرفته و بنابراین استراتژی حضور در بازار کسب و کار و تجارت و اقتصاد و ساخت و ساز و عمران و... همگی سال‌هاست توسط بخش خصوصی انجام می‌پذیرد. مگر ساخت و ساز و تامین مواد اولیه کارخانه‌هایی که متعلق به دولت است توسط چه بخشی انجام می‌پذیرد؟ فقط محصول خروجی آن به عنوان تولید بخش دولتی محسوب می‌شود.

دور از انصاف است اگر بخش خصوصی ۲۰ درصدی کشور را دست کم بگیریم. به جرات می‌توان گفت در شرایط متعادل و مساوی توان بخش ۲۰ درصدی کشور پیش از پایان برنامه پنج ساله چهارم به بیش از پتانسیل بخش ۸۰ درصدی دولت خواهد رسید. فقط لازم است واگذاری‌ها، خصوصی‌سازی‌ها در فضای متعادل و بصورت صحیح انجام پذیرد. آن وقت است که در آینده ای نه چندان دور شاهد روند رشد اقتصادی خواهیم بود و تاریخی که امروز نوشته می‌شود، ایران پر افتخار فردا را تضمین می‌نماید.

* عضو هیات نمایندگان اتاق ایران

